

אין קאוונער ליטע אין 1933

די יידיש-העברעאישע אינטעליגענץ פון קאוונע האט געמוזט מיט די אייגענע כוחות באדינען דעם יידיש-העברעאישן שול-וועזן, דעם יידישן טעאטער, דער יידישער פרעסע, ליטעראטור און אלע אנדערע וויכטיקע קולטור-געזעלשאפטלעכע אינסטיטוציעס.

איינער א גובערניע פון דעם אמאליקן תחום המושב אין דעם צארישן רוסלאַנד איז באשערט געווען צו ווערן נאך דער ערשטער וועלט-מלחמה א מלוכה פאר זיך, א זעלבסטשטענדיקע דעמאקראטישע מלוכה מיט אן אייגענער ארמיי, מיט אן אייגענעם „פלאַט“ אויף די וואסערן פון ניעמאן און מיט אייגענע „נאציאנאלע מינדערהייטן“, ווי אלע אנדערע גרויסע מלוכות.

דאס איז געווען, ווי איר שטויסט זיך אן, קאוונער גובערניע, וועלכע איז אין דעם יאָר 1915, אין דעם ערשטן יאָר פון דער ערשטער וועלט-מלחמה, אויסגעליידיקט געוואָרן לחלוטין פון יידן.

צוואנציק יאָר נאָכאָנאַנד איז קאוונע געווען די „צייט-ווייליקע“ הויפט-שטאָט און אַדאַנק דעם איז קאוונע פון אַ פריער-געוועזענער פראָווינץ-שטאָט מיט צוויי-שטאָט-קיקע מויערלעך פאַרוואַנדלט געוואָרן אין אַ גרויסשטאָט מיט זעקס-שטאָט-קיקע „וואַלקנקראַצערס“ און מיט אַ רחבות-דיקער סייס-געמינדע, וואו ביים הויפט-אַריינגאַנג איז אַוועקגעשטעלט געוואָרן אַ „צייטווייליקע“ מצבה אויף ווילנע...

צוליב דעם, וואָס די פּאָליאַקן האָבן פאַרכאַפט ווילנע, האָט די ליטווישע רעגירונג איבערגעריסן אלע דיפּלאָמאַטישע, קאָנסולאַרישע און האַנדל-באַציאָנונגען מיט פּוילן און צווישן די צוויי שכנותדיקע לענדער איז אויסגעוואַקסן אַ כינעזישע וואַנט.

די יידישע באַפעלקערונג פון ליטע, וואָס האָט אויס-געמאַכט ניט מער ווי איין קאַרגן פראָצענט פון דעם גאַנצן יידישן פּאָלק (160 טויזנט פון אַן ערד 17 מיליאָן) איז געווען אין גאַנצן איזאָלירט פון די צוויי גרעסטע יידישע קיבוצים, מיט וועמען זי איז געווען פריער גע-קניפט און געבונדן און געמלעך: מיטן דריי-און-האַלב מיליאָניקן יידישן קיבוץ פון פּוילן און מיט דעם דריי-מיליאָניקן יידישן קיבוץ פון סאַוועט-רוסלאַנד.

אַזוי, למשל, פלעגט אַ בריוו פון ווילנע קיין קאוונע, וואָס אין די אַלטע נאַרמאַלע צייטן פלעגט נעמען ניט מער ווי צוויי שעה רייזע מיט דער באַן, מוזן גיין צוערשט פון ווילנע קיין ריגע און פון ריגע פלעגט מען דעם בריוו איבערשיקן קיין קאוונע... דאָס פלעגט נעמען, געוויינטלעך, אַ 2 וואָכן צייט, ווייל אַזאַ מין בריוו פלעגט דאָך מוזן דורכמאַכן דריי צענזורן: די פּוילישע, די לעטישע און די ליטווישע...

וואָס איז נוגע יידישע צייטונגען און זשורנאַלן פון פּוילן, צי פון סאַוועט-רוסלאַנד — פלעגט מען זיי קיין ליטע פראַסט-פשוט אַריינשמוגלען. אַזוי אַרום איז דער יידישער קיבוץ פון ליטע גע-וואָרן אַנגעוויזן אויף זיך אַליין.